

Mythologia, Francfort, 1581 - X [90] : De Theseo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[90\] : De Theseo](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VII, 09 : De Theseo](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[90\] : De Thesee](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[90\] : De Thesee](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - X [90] : De Theseo, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6141>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581
ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307
Formatin-8

Langue(s)Latin

Paginationp. 1058-1059

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Thésée](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

nirebatur, sed etiam per fabulam Harpyiarum: nata sicuti fluviorum, fontium, imbrumque natura per Naiades ac Nymphas, per Iovis vis ignea, & pars aeris superior, per Neptunum aqua, per Vestam terra, per Junonem inferior aeris pars, sic per Harpyias vis & natura ventorum significata est ab antiquis. fuerunt enim filiae Thaniantis & sorores Iridis, quoniam imbres & nubes & venti ex eadem materia è vaporibus, scilicet, pereantur.

At Ethicè.

Significabant præterea per hanc fabulam avaritiam & immoderatum opum desiderium tanquam graue supplicium mortalibus esse immissum Deorum consilio, nam vel tibi ipsi, vel ceteris hominibus avarum crudelem esse necesse est, quod in comparandis opibus avarus permultorum iniurias accumulât, aut sibi detrahit necessaria. cur enim oculis capere fuit Phœneus, cui Harpyiæ epulas surripiebant, quia non videbat humanam conditionem vitæ intra angustissimos terminos includi, paucisq; esse contentam, atque id etiam confirmatur per Harpyiarum formam.

De Hesperidibus.

Hesperidum fabula excogitata fuit ab antiquis ad rerum astronomicarum rationem explicandam, per quam & horizontis obliquitatem significabant, quæ erat omnibus hominibus, præterquam habitantibus sub æquinoctiali, & sidera Solis lumine per diem occultari: at Herculem tamen perceptam siderum etiam illorum quæ occultabantur, cognitionem in Græciam detulisse, quod quidam ad studium astrarum transferendum censuerunt.

De Atalanta.

Verò ante oculos mortalium proponerentur quæcunque infaniunt illi, qui voluptatum ductu se trahi patiuntur. Atalantam per summum capitis discrimen à nonnullis petitam fuisse dixerunt. Est enim voluptas Atalanta, quam non per pauca vitæ pericula expetimus. Hanc ubi quis consecutus fuerit, nulla habita vel Deorum vel legum reuerentia, non amplius is humanam formam animi retinebit, sed in terribilem beluam vertetur.

De Theseo.

Alterâ ex parte difficultates & labores complures humanam vitam circumfisterè, quas res nemo superare poterit nisi optimis

optimis & firmissimis sapientiae institutis confirmatus: ad quod significandum Theseum tradiderunt multos latrones & crudelissimos tyrānos obtruncasse, ac labyrinthi fraudes aperuisse. erat enim labyrinthus vita hominum multis difficultatibus implicita, cum semper grauiore alia ex aliis oriatur, è quibus nemo nisi per singularem prudentiam & fortitudinem & constantiam se explicare poterit. has ipsas difficultates intra se continet ambitio, & auaritia, & libido, & omnia scelera, in quæ si quis semel ingrediatur, haud facile exitum inueniet. si quis vero singulari prudentia non existat, is labyrinthum scelerum aut cupiditatum semel ingressus antè ibi emoritur, quàm se expedire possit. quàm turpius enim rerum voluptas sit parës, & quàm calamitosarum, argumento fuit Terei libido.

De Medusa.

Vt quantopere opus sit constantia aduersus voluptates demonstrarent sapientes, Medusam omnium mulierum pulcherrimam effluxerunt, ob apparentem & ad se allicientem suauitatem: sed omnes ab illa in lapides conuerti dixerunt à quibus visa fuisset, cum vel Mineræ templum violasset, quia voluptatibus deliti omnem Deorum cultum paruifaciunt, omnisque humanitatis & officij iura conculcare pedibus consueuerunt, omnibusque honorificis rebus sunt inutiles. Alij superbiam & arrogantiam per hanc fabulam deprimendam putabant, quia cum Dea certasset Medusa de capillorum pulchritudine: qui enim illis vitiis laborant, & homines & Deos paruifaciunt. sic igitur refrænandam libidinem, & temeritatem & arrogantiam esse admonebant, quia horum vitiorum Deus est grauissimus ultor. nam non modò capillos Medusa amisit, sed etiam Deorum consilio & opera missus fuit Perseus ad eam occidendam.

De Gorgonibus.

Quoniam verò duæ dicuntur esse facultates animæ nostræ, altera rationis particeps, altera sine ratione: quæ rationis est compos, seniores nata Græce dictæ sunt ab antiquis, prudentia scilicet, quæ in rebus difficilissimis præcipuè, & in rebus publicis est necessaria. at sorores harum sunt Gorgones voluptates dictæ, quæ homines implicant ac perimunt, à quibus Perseus sine Græatarum auxilio se explicare non potuisset. cum enim ratio & cupiditas ex eodem animo nascantur, cupiditas